

Barcelona: decreixement turístic o barbàrie

ABTS

Assemblea de Barris
per un Turisme Sostenible

Decreixement turístic: diagnosi prèvia

Diagnosi de l'ABTS en els seus primers mesos de vida:

- Desplaçament de l'ús residencial de l'habitatge a allotjament turístic
- Desaparició del comerç d'ús quotidià per especialització turística
- Saturació i mercantilització de l'espai públic (densitat humana, terrasses, caravanes de vehicles d'ús personal, fires al carrer, etc.)
- Contaminació atmosfèrica (creuers, avions, intensificació del trànsit rodat), pujada de generació de residus i consum d'aigua i electricitat
- Monocultiu econòmic i dependència del sector, condemnant la resta
- Mercat laboral especialment precari i injust en el sector

Principals conseqüències: **injustícia social, expulsió, afebliment del teixit veïnal, pèrdua de qualitat de vida.**

Per tant, cal un nou paradigma de política turística, substituït del “com més millor” planejat pels lobbies i executat amb les administracions.

Conceptes proposats originalment amb bona intenció, com turisme sostenible o responsable, han sigut apropiats per la indústria turística, manipulant-los i buidant-los de contingut en un clar exercici de rentat social.

Turisme sostenible

- ambigu
- qualitatiu
- subjectiu

Decreixement turístic

- contundent
- quantitatiu
- objectiu / objectivable

#DecreixementTurístic (#DT)

Davant d'un escenari en què l'economia municipal és monopolitzada per una indústria turística culpable de grans dosis d'injustícia social, l'objectiu és doncs reduir les seves xifres: avions, creuers, pernoctacions, etc.

Com? Calma: no es tracta de posar check-points a l'aeroport

- **Parar la promoció pública** de la indústria turística
- Acabar amb l'enemic: el consorci **Turisme de Barcelona**
- Reemplaçar-lo per una Agència Municipal de Turisme de gestió i control
- Dissenyar **fiscalitat** específica: taxa turística municipal i altres impostos
- **Deixar de subvencionar** el sector turístic: desgravacions fiscals, ajuts, cessió de sòl i infraestructures, despesa en manteniment i seguretat, etc.
- Ídem amb **cost social**: condicions laborals “subvencionen” el sector
- Eines **jurídiques** i regulació **urbanística**: ex. *un altre PEUAT és possible*
- Millora de **condicions laborals** mitjançant legislació, control i inspecció

Es tracta de reduir atractiu, desincentivar la inversió en indústria turística i que el sector assumeixi els costos socio-econòmics que ens externalitza.

Economies socio-ambientalment més justes

Donada la **forta dependència** de l'economica de la ciutat de la indústria turística, és imprescindible trobar **opcions més justes** a les quals poder desplaçar el pes ocupat fins ara pel sector turístic.

- El monocultiu ha atrofiat la diversitat durant anys
- No cerquem *la solució* sinó una diversitat de propostes
- Algunes opcions ja s'estan impulsant, altres són òbvies
- Cal molta imaginació col·lectiva per trobar-les

S'ha d'obrir un **debat realment** inclusiu en què les persones (i no les empreses o els interessos econòmics) de la ciutat decideixin quin **model de ciutat** volem.

- Desde l'ABTS no pretenem dictar o tenir la solució; no sabríem quina i tampoc tindria sentit.
- Sí volem col·laborar obrint espais de discussió; #DT és una línia de treball fonamental d'ABTS
- A l'octubre vam fer un primer taller en el marc de la FESC, cercant respostes col·lectives.
- Al març vam repetir l'experiència a Can Masdeu
- Algunes idees molt embrionàries:
  - Continuar treballant en l'àmbit de la XES
  - Mirar de col·laborar amb treballadores del sector i altres persones directament implicades

El #DT no és una opció, és una necessitat i
quelcom que **arribarà abans o després**:

- Barcelona ha continuat creixent com a destinació turística gràcies a una situació geo-estratègica concreta, guanyant *turisme prestat*
- La idea del creixement continu i etern és absurda
- El producte turístic és fràgil

La reducció del sector arribarà abans o després.
Sense pla ni control, acarrearà **conseqüències socials devastadores**. És més lògic i raonable planejar una diversificació que **redueixi el pes del turisme i el risc** de la seva caiguda.

Actualment, tenim una **situació útil** per al canvi:

- El **discurs crític** amb la indústria turística té **més acceptació** que mai
- El sector **segueix creixent**.

Si les xifres de turisme comencen a baixar, el sector **agitarà el fantasma dels llocs de feina** encara més de l'habitual, i la societat és molt sensible a aquest xantatge. Per tant, **cal començar a convèncer aviat**, de manera que el punt d'inflexió sigui ja part d'un decreixement turístic conscient, buscat i consensuat.

Poc abans de l'aprovació del PEUAT es va sentir molt a twitter i a mitjans de premsa l'expressió ***PEUAT o barbàrie***.

En realitat, l'expressió havia de ser

Decreixement turístic o barbàrie

I, en aquest PEUAT, el decreixement turístic només un apunt discursiu sense aplicació real.

